

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

X. évfolyam, 36. szám

2021. április 12

Cargo HÉT vitákkal

A múlt hét péntekén Helyi Érdekegyeztetőre hívta össze az RCH TÜK Záhony vezetője, Balogh Sándor az érdekképviselőket és az üzemi tanács elnökét. Április kilencedikén szakszervezetünk tagjait Balogh Attila alapszervezeti titkár, Márkusné Székely Valéria SZB tag és jómagam képviseltük. A HÉT fő napirendi pontja a Service Center és vonatkezelési tevékenység hatékonyságának növeléséről szóló projekt helyi egyeztetése volt. Megjegyzem, erről már az RCH központban történtek megbeszélések, a Vasutasok Szakszervezetének, ezen belül a Cargo IB véleményét a honlapunkon is olvashatjuk.

De térjünk vissza Záhonyba és a záhonyi történésekre. Balogh Sándor TUK vezető előterjesztésében felvázolta azt az elképzelést, amely mentén a területünkön működő két Service Center létszámának alakulnia kell. Röviden úgy foglalnám össze, hogy azokban a műszakokban ahol eddig három operátor/vámkezelő dolgozott, ott kettő főt terveznek, ahol pedig kettő, ott egy fő szerepel a tervezetben.

A képlet egyszerű is lehetne Záhonyban, hiszen a tervezett létszámcsökkenés – a munkáltató szavaival élve hatékonyságnövelés – a várható nyugdíjba vonulókkal, illetve kisebb átcsoportosításokkal megvalósulhatna. Talán Mándok állomás az, ahol a jelenlegi három komplex munkakört ellátók elhelyezése problémába ütközik. Persze, véleményünk szerint az is gond, hogy Mándokról a cargo ki akar vonulni: javasoltuk is a TUK vezetőnek e lépés megfontolását, illetve ha nagyon indokolt, a nyújtott nappalos munkarendből állandó nappalos munkarendre átállni, és egy főt Mándokon hagyni.

A Service Centerek kérdésében most is kifogásoltuk, hogy a munkáltató az operátorok létszámmegszabásánál nem veszi figyelembe azokat a tevékenységeket, amelyeket nem lehet mérni a dokumentumok darabszámával, illetve nem minden fuvarlevél feldolgozásának azonos az időigénye. No, pláne, Záhonyban az SZMGSZ fuvarlevéllel érkező kocsik közül többet is eredeti fuvarlevéllel továbbítanak, ezért a határon teljesen újként kell létrehozni. Ez, és több más tevékenység végzése is örök probléma a záhonyi teljesítmények elismerésében.

Fontosnak tartottuk elmondani azt a véleményünket is, hogy nagyon sajnálatos a munkáltató részéről, hogy csak az a törekvés látszik, hogy a meglévő teljesítményekhez igazítsák a létszámot. E helyett talán azon kellene dolgozni, hogy az elveszített piaci részesedésből valamennyit visszahozunk, és az RCH létszámát fiatalítsuk, ne abba törődjünk bele, hogy az évek múlásával egyre több kolléga nyugdíjas lesz.

Juhász Tiborné

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, 03/33-48, mobil: 30-386-6083, 20-286-1440,
E-mail: zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Költészetnap gondolatok

Tegnap volt a magyar költészet napja, a hatvanötödik. Az első alkalom 1956. nyarán történt, és 1964. óta tartják a sok féleképpen megszólalni képes költő, József Attila születésnapján. Sajnos idén már másodszor „marad el”, egész pontosan csak online rendezvényekről lehet szó. És nyomban felmerülhet a kérdés, vajon ez az ünnep mivé lesz, ha ismét lehet majd tömeges rendezvényeket tartani – mi marad a sok, hagyománnyá lett, vagy legalábbis kellemes összejövetelekből, a vasutasnapból, a fesztiválokból, ha majd vége, aminek vége kell, hogy legyen. És, persze, mi lesz az egykori felvonulások, demonstrációk, majálisok és tüntetések pandémia utáni módja.

Sok minden történt azelőtt, egykor például még költészetnap demonstráció is volt, mert akkor még lehetett. Egész pontosan 2013. április tizenegyedikén, a budapesti Máza téren, minden jelentősebb szakszervezet és szakszervezeti szövetség részvételével. Az ok az országos bérajánlás elfogadása körüli macera volt, és megmozdultak különféle érdekvédők, köztük a Vasutasok Szakszervezete, és mi, a záhonyi vasutasok is.

Sorra szólaltak fel az érdekvédők vezetői, követelve a gáncsoskodás befejezését, nem csak a javak megtermelésében, az elosztásban is méltó helyet az alkalmazottaknak. A munkavállalók döntéshozatalba történő bevonásán túl elvárták, hogy a bérek a nehéz gazdasági helyzet ellenére, vagy épp azért kövessék a megélhetési gondok mértékét. Jelezték, nem akarunk olyan országgá válni, ahol egy tál rizs jár egy napi munkáért.

„Akár borzalmas, akár nagyszerű, Nem én kiáltok, a föld dübörög” – írta a költő, ami a demonstráció felszólalóira is igaz volt. Mert fontos üzenete volt még a napnak, hogy bár leginkább a vasutasok kiáltottak, de a munkavállalók tömegeinek a nevében. És nem csak önmagukért, hanem minden demonstrálóért, és azokért is,

akik nem tudtak, vagy nem mertek elmenni a fővárosba – szokták ezt szolidaritásnak is nevezni.

Ami talán csendesebb manapság, de remélhetőleg a járványhelyzet miatt hallatszanak kevésbé a kiáltások. És egykor legalábbis a régi lesz, mint amikor még lehetett tömegesen is hangot adni a vasutasok problémáinak.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

PRODUKCIÓ

Egy anya meg a lánya jelentkezik a cirkuszigazgatónál. Az igazgató először a lány produkcióját nézi meg. A csinos meztelen lány ping-pong labdákkal zsonglőröködik, aminek az a slusszpoénja, hogy a lába között minden labda eltűnik. Az igazgató fellelkedik: Nagyszerű produkció, megveszem a műsorba! És mit tud a mama?

– Ugyanezt görögdinnyékkel...

KÍVÁNSÁG

Két férfi beszélget: Képzeld, egyszer egy jó tündér megkérdezte, hogy mit választanék: nagyobb péniszt vagy jobb memóriát? És mit választottál?

– Már nem emlékszem...

Balogh Attila